

425 J. V. SNELLMAN – S. H. ANTELL 4.III 1865

ÅAB, Tjusterbysamlingen

Ärade Bror! Jag anser mig skyldig genast besvara Ditt vänskapsfulla bref af den 23:e Februari ej blott för att tacka för upprigtigheten skärpan i dess innehåll, utan hufvudsakligen för att rätta ett missförstånd angående den »goda viljan» vid disposition af utsädeskorn.

Det är nemligen uppenbart, att det citerade uttrycket i mitt bref icke kan angå någon annan, än vederbörande kronobetjente och allmoge, hvilken senare, om den icke vore så van vid att låna utan att betala – alltifrån äldre tid – hade bort med glädje omfatta utvägen att förse sig med utsäde. Det hade varit önskligt, att så skett; ty hvarifrån utsäde nu skall tagas, vet ingen. Senaste vår matades i Karelen äfven det at kronan erhållna utsädet, åt boskapen. Nu torde det egna utsädet, der det finnes gå samma väg och en del dertill i bränvinspannan.

Svårigheterna och bekymret för Guvernören förstår jag väl. Men de äro icke mindre för anskaffandet af de oerhörda summor, som åtgå till befolkningens födande. Statsverket har för ändamålet sedan hösten 1862 utgifvit 1 700 000 Rubel ungefär – detta vid en årsinkomst af 3 1/2 miljon, 1864 dock – 250 000 R^ubel mindre.

Att verkställa auktioner för kronolånens indrifvande torde icke komma i fråga för andra låntagare än dem, om hvilka man känner att tillgång finnes. Seqvester kan ju läggas, utan att före skörden exequeras,

Det är just farhågan för ny missvext, som hade bort pådrifva inkasseringen af *spanmåls*lånen. Sker så olyckligt, äro vi redlösa och hungersnöd kan ej afvärjas. Det är sorgligt, men sannt.

Jag väntar glädjen att snart få se Dig här, inneslutande mig i Din vänskapsfulla åtanke.

30

Broder och tjänare
Joh. Vilh. Snellman

H:fors den 4:e Mars 1865.

426 YTTRANDE VID PLENUM 6.III 1865

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman, – som vid Kejsrerliga Senatens sammanträde den 27. sistlidne Februari, för närmare genomgående, förbehållit sig handlingarne hörande till Ekonomie departementet i Kejsrerliga Senaten protokollsutdrag för den 22. i sagde månad, angående föreslagen konvention emellan Kejsaredömet Ryssland och Nordamerikanska Förenta staterne i afseende å bestämmande af Konsulars i ryska och amerikanska besittningarne rättigheter och förmoner, återställde nämnde handlingar.

I afseende å den pröfning som nu ankomme å Kejsrerliga Senatens plenum, yttrade Senatorn att ofvanberörde VII artikel i den föreslagna konventionen, bland annat, afsåge att tillerkänna de kontraherande magternas medborgare ömsesides rättighet att förvärfva och besitta äfven fast egendom inom den andra magtens område. Men som beträffande villkoren för besittning af fast egendom i Finland genom nådiga förordningen af den 25. Februari 1851., i likhet med förut godkände grundsatser, blifvit stadgadt att icke andre än de som innehafva finsk medborgarerätt äro berättigade att fast egendom

ga Ekonomie Departementets uti Kejserliga Senaten för Finland underdåniga skrifvelse af den 18. nästvikne Januari, angående inlösen för finska Kronans räkning af åtskilliga afskedade Gardeskaptener P. Kotschubej och dess hustru tillhöriga frälselägenheter i Kronoborgs socken, har Hans Kejserliga Majestät täckts Senatens framställning i ärendet till alla delar bifalla samt derjemte tillåtit att, i enlighet med Gardeskaptener Kotschubejs härstädes särskildt gjorda uttryckliga förbehåll, hela köpsumman för berörde lägenheter må med tvåhundra trettioåtta tusen mark före den 15/27. nästinstundande April på en gång utbetalas, så framt erforderliga medel dertill finnas hos finska statsverket att tillgå. 10

Jemte det jag får äran om detta Nådiga beslut, hvilket inom kort kommer att Senaten i vanlig ordning meddelas, härigenom underrätta Herr Senatorn, anser jag mig tillika böra tillkännagifva att Hans Kejserliga Majestät vid ärendets föredragning behagade till mig yttra att det skulle skänka Hans Majestät en sann tillfredsställelse om, statsverkets tillgångar medgäfvde fullgörandet af de utaf Gardeskaptener Kotschubej i anförd måtto betingade villkor och ifrågavarande angelägenhet sålunda blefve afgjord på öfverenskommelsens väg. 20

Med fullkomligaste högaktning har jag äran teckna
Högädle Herr Senatorn och Riddarens

Ödmjukaste tjänare
Alex. Armfelt.

S:t Petersburg den 13/25 Februari 1865.

424 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 2.III 1865

RA, Senatens arkiv

30

... yttrades af Senatorn Snellman sådan skiljaktighet – att Senatorn på grund af förekomna särskilda skäl var ense derom, att inlösen af ifrågavarande lägenheter för Kronans räkning borde ske, ehuru betalning på en gång af den därför fordrade köpeskillingen under nuvarande förhållanden blefve för statsverket betungande, hvaremot Senatorn, enär afsigten med säljarenes först numera, sedan köpets afslutande blifvit af Senaten tillstyrkt, väckta anspråk på erhållande af köpeskillingen i finskt mynt tydligen vore, att genom inträffande myntreform för omförmälde gods bekomma ett högre pris än de från början och ännu i Januari månad detta år sig betingat, samt då Styrelsen genom beviljandet af denna fordran skulle bidraga till att försvåra Bankens öppnande för silfverutvexling, icke ansåg sig böra tillstyrka en sådan åtgärd, isynnerhet som enligt Senatorns tanke ordalydelsen i Statssekretariatets ofvanintagne bref icke uttryckligen berättigade Senaten att låta köpeskillingen i finskt mynt utbetalas; och ville Senatorn derföre för sin del jemte anmälan om sagde förhållanden till Hans Kejserliga Majestäts Eget höga afgörande underdånigst öfverlemnna, i hvilket myntslag omförmälte köpeskillning borde erläggas. 40 50